

Thaksin Shinawatrass Drogkrig

Över 2,000 mord och en jordskredsseger

Innehållsförteckning

1. Introduktion	s.
2. Avgränsning	s.
3. Syfte	s.
4. Frågeställning och problemformulering	s.
5. Metod	s.
5.1 Disposition-----	s.
5.2 Källor-----	s.
6. Bakgrund: Thailands drogproblem	s.
6.1 Metamfetamin, "Den galna drogen"	s.
6.2 Efter krisen 1997	s.
6.3 Efter Thaksin kom till makten	s.
7. Thaksin Shinawatras 90-dagars Drogkrig enligt efterforskningar	s.
7.1 Knarkkrigets första fas-----	s.
7.2 Thaksins tal-----	s.
7.3 Svartlistor-----	s.
7.4 Drogkriget börjar	s.
7.5 Lönnmördare och "Dödspatruller" i Thailand----	s.
7.6 Svartlistorna inte skrupulösa.-----	s.
8. Den engelskspråkiga pressens nyhetsrapportering	s.
8.1 Media i Thailand-----	s.
8.2 Media under Thaksin Shinawatras tid vid makten-----	s.
8.3 The Nations rapportering av drogkriget-----	s.
8.3.1 Februari-----	s.
8.3.2 Mars och april-----	s.
9. Analys	s.
10 Slutsats	s.
11. Källförteckning	s.

1. Introduktion

Thaksin Shinawatra var Premiärminister i Thailand mellan 2001 och 2006: När han vann sitt första val, det mest överlägsna i Thailands historia, var Thailand på återhämtning från en ekonomisk kris som drabbade regionen 1997. Landet hade efter krisen en ny konstitution som hyllades som den mest demokratiska någonsin.

Pasuk Phongpsichit och Chris Baker, experter på Thailands politik skriver om hans tid vid makten:

*"Hans regering kontrollerade media, trakasserade civilsamhället, och utövade statsvåld på ett sätt som förde tankarna tillbaka till Thailands forna militärdiktaturer"*¹

Den 14de januari 2003 startade en av Thaksins mest häpnadsväckande populistiska kampanjer, vilket är ämnet för min uppsats.

I ett tal till en stor samling befattningshavare deklarerade han att regeringen skulle genomföra en kampanj där alla droger i Thailand skulle elimineras på endast tre månader.

De följande tre månaderna mördades över 2,200 människor, varav ett flertal enligt vittnen var helt oskyldiga, och merparten enligt Human rights watch (HRW) lättare droganvändare. Flera Människorättsorganisationer och kritiker misstänker att en stor del av dessa dödsfall var utomrättsliga avrättningar utförda av, eller på uppdrag av statlig polis. Trots skarp internationell kritik fortlöpte kampanjen utan större offentliga protester i Thailand.

Thaksin annonserade i slutet av kampanjen drogkriget som en stor framgång. Han vann ett år senare sin andra jordskredsseger.

Det finns många frågor att reda ut gällande Drogkriget.
Till exempel:

Låg staten, direkt eller indirekt, bakom vågen av mord under kampanjen?

Innebar kampanjen att Thailand tagit ett steg tillbaka mot forna militärregimer?

Hur reagerade folket i Thailand på kampanjen och anklagelser om utomrättsliga avrättningar? Hur kan man förklara reaktionerna?

2. Avgränsning

Jag vill i min uppsats försöka finna svar på varför regeringens anti-drog kampanj inte möttes av några folkliga protester.

Det finns naturligtvis många faktorer som kan ha påverkat hur folket i Thailand reagerade på vågen av dödande under drogkriget.

Jag har i det här arbetet inriktat mig på den thailändska pressens rapportering av drogkriget, och har försökt hitta ett samband mellan rapporteringen och uteblivna offentliga protester.

---

¹ Pasuk & Baker, Thaksin: The business of politics in Thailand, NIAS 2004, s1
Översättningen är gjord av mig, och detsamma gäller för samtliga översättningar i arbetet.

3. Syfte

Jag bodde i Bangkok mellan augusti 2003 och maj 2005 då jag studerade Thai och Sydostasien relaterade kurser. Jag följde därmed Drogukriget efterspel inifrån Thailand.

Jag förvånades över att folk i allmänhet inte upprördes och protesterade i högre grad, och observerade förbryllat hur Thaksin och andra statliga figurer, i internationell media bagatelliserade, och sa ifrån sig allt ansvar för de mord och utomrättsliga avrättningar som skett i samband med kampanjen.

Jag är fascinerad av den ambivalens som jag anser rådde mellan Thaksins popularitet i Thailand och de faktiska konsekvenserna av hans politik.

Jag hoppas att jag genom att söka förklaringar till folkets reaktioner under Drogukriget kommer att kunna finna en liten del av förklaringen till hur en sådan ambivalens kunde existera.

4. Frågeställning och problemformulering

I de efterforskningar som gjorts av författare och människorättsorganisationer framgår att Thaksins anti-drog kampanj var mycket våldsam och fick det internationella samfundet att oroa sig över bristande mänskliga rättigheter i Thailand.

Jag har valt att jämföra efterforskningar av drogukriget med den thailändska pressmediala bilden. Detta för att undersöka om det utifrån den pressmediala bilden går att finna någon förklaring till varför merparten av det thailändska folket inte protesterade mot kampanjen.

Jag har valt att undersöka den tryckta pressen eftersom den, till skillnad från den elektroniska median, anses utgöra en viktig del av bildandet av folkliga opinioner i Thailand.²

Det finns två högt ansedda engelskspråkiga dagstidningar i Thailand, Bangkok Post och The Nation, med en relativt hög cirkulation (ca 60,000 ex om dagen).

Eftersom jag inte kan läsa tidningar som är skrivna på thai, är mina alternativ för en undersökning av den pressmediala bilden begränsad till dessa två.

Problemformuleringen blir således:

Hur kan man förklara frånvaron av allmänna protester mot drogukriget i Thailand utifrån den engelskspråkiga nationella pressens nyhetsrapportering?

Hur rapporterade de engelskspråkiga tidningarna under drogukriget, i förhållande till vad efterforskningar utrett?

---

² se t.ex. MacCargo, Duncan "Politics and the Press in Thailand" 2000 s.29

5. Metod

4.1 Disposition

Jag kommer kortfattat att redogöra för bakgrunden om Thaksin Shinawatra och vilka förlopp som ledde fram till drogkriget. Detta för att läsaren bättre skall förstå drogkriget i sin kontext.

Sedan redogör jag för vad författares, och Mänskliga rättighets organisationers efterforskningar kommit fram till om drogkriget.

I nästa avsnitt redogör jag kortfattat för nyhetsmedian i Thailand, och hur den bedömdes under Thaksins regering.

Avslutningsvis redovisar jag hur en av Thailands mest ansedda dagstidningar, The Nation, rapporterat under drogkrigets gång.

I min analys söker jag svar på min frågeställning, och diskuterar resultaten. I slutsatsen sammanfattar jag vad jag kommit fram till, och diskuterar felmarginaler kring arbetet.

4.2 Källor

Jag har använt mig av Mänskliga Rättigheter organisationers efterforskande rapporter, engelskspråkiga nyhetsartiklar, och olika Thailandexperters texter.

Den mesta av litteraturen är mycket kritisk inställd till Thaksin Shinawatras sätt att föra politik, och det beror på att jag helt enkelt inte funnit någon Thaksinvänlig litteratur på engelska som varit användbar för det här arbetet. Balansen representeras istället av de uttalanden som Thaksin och hans regeringstalesmän gjort. Jag har själv översatt samtliga citat i arbetet från engelska till svenska.

Jag har infosökt både Bangkok Post och The Nations rapportering av drogkriget. Utifrån rubriker och sammanfattningar av artiklar kom jag fram till att deras rapporteringar var snarlika, och har därför i min redovisning av den engelskspråkiga pressens rapportering av drogkriget uteslutande använt mig av The Nations artiklar, för att läsaren lättare skall kunna följa händelseförloppet.

6. Bakgrund: Thailands drogproblem

Jag anser att det är viktigt att läsaren får ta del av bakgrunden till drogproblemen i Thailand, för att kunna förstå varför drogkriget fått stöd av allmänheten från första början.

Droganvändning har förekommit i Thailand sedan länge.

Användning av och handel med opium, en av de äldsta drogerna i landet, illegaliserades på slutet av 50-talet. Fram till dess var opiumhandeln en lukrativ statskontrollerad inkomstkälla.³

Norra Thailand ingår tillsammans med Burma och Laos i den Gyllene Triangeln, en region där heroin och andra droger produceras.⁴

Efter andra världskriget blev Thailand transitland för heroinsmuggling till Västländerna, och då ca 40,000 amerikanska soldater mellan senare 60-talet och tidigare 70 – talet befann sig i Thailand på permission från Vietnamkriget, lades grunden för en lokal marknad för heroin och marijuana.⁵

Heroinmissbruk i Thailand ökade fram till mitten på 90-talet då Gyllene Triangelns största heroinsmugglare, Khun Sa, anhölls av den Burmesiska staten.⁶

Detta blev upptakten för produktion, handel, och bruk/missbruk av metamfetamin. En drog som skulle komma att användas och finnas tillgänglig i en omfattning aldrig tidigare skådad i Thailand, alla illegala droger inräknade.

6.1 Metamfetamin, "Den galna drogen"

Metamfetamin är en amfetaminliknande, starkt centralstimulerande substans som ger ökad uthärdighet, mindre sömnbehov, skärpt koncentrationsförmåga, ökad självkänsla och större livslust.⁷

Drogen kan intas genom att dras in som pulver i näsan, drickas, rökas eller injiceras. Metamfetamin är starkt beroendeframkallande och har ett flertal allvarliga biverkningar vid längre användande.

Exempel på biverkningar är viktminskning pga. förlorad aptit, depressioner när drogen inte används, ruttande tänder, psykos, hallucinationer, och skador på hjärta och lungor, m.m.⁸

Metamfetaminanvändning har förekommit i Thailand sedan början av 60-talet, då buss- och lastbils -chaufförer började använda drogen för att hålla sig vakna och alerta under långa körningar.

Efter ingripanden mot heroinproduktionen följande arresteringen av knarkbossen Khun Sa, skiftade många heroinproducenter till att tillverka Metamfetaminer, som är mycket billigare och lättare att framställa.

Merparten metamfetaminerna som sålts i Thailand producerades i Burma. Burmas Wa-folk, en minoritet belägen vid gränsen av Burma och norra Thailand, som länge fört krigföring mot den Burmesiska juntan, var och kanske fortfarande är, de största producenterna.⁹

³ Pasuk & Baker, Thaksin: The business of politics in Thailand, NIAS 2004, s.158

⁵ Phongpaichit, Pasuk (2003), "Drug policy in Thailand" s.1, uppsats presenterad på "The 2003 Lisbon International Symposium on Global Drug Policy" 23-25 Oktober 2003 @

⁶ Ibid. s.158

⁷ Nationalencyklopedin: http://www.ne.se.ludwig.lub.lu.se/jsp/search/article.jsp?i_art_id=113228&i_history=1 1 April 2007

⁸ Wikipedia <http://sv.wikipedia.org/wiki/Metamfetamin> 1 April 2007

⁹ Pasuk & Baker, Thaksin: The business of politics in Thailand, NIAS 2004, s159

6.2 Efter krisen 1997

Metamfetamin producenterna fick snart en snabbt växande marknad i Thailand, och efter den ekonomiska krisen som drabbade landet 1997 och försatte ca 2 miljoner personer utan arbete, många i personlig kris, exploderade efterfrågan på metamfetaminer.

Många utan inkomst började sälja drogen, och ett stort antal poliser, statsanställda och politiker var enligt flera källor involverade i handeln.¹⁰

Försäljningen var strukturerad i ett pyramidmönster, där säljaren ber sina kunder att sälja och skapa en egen bas av kunder. Metamfetaminanvändningen spred sig snabbt över samhällsskikten och nedåt i åldrarna.

Enligt Thailändska statens beräkningar steg användandet av metamfetaminer i Thailand med över 1000 procent mellan 1993 och 2001.¹¹

Först när metamfetamin blivit en trendig partydrog bland storstädernas nattklubsbesökande tonåringar började eliten i Thailand (bland vilka politikerna räknas in) få upp ögonen för problemen.¹²

Staten började mot slutet av 90-talet genomföra anti- metamfetamin kampanjer där alltifrån premiärministern till popstjärnor och skådespelare, i nyhetsmedia, på affischeringar, m.m. varnade för farorna med drogen. Men kampanjerna visade sig ha liten effekt. En politiker startade en kampanj där drogen kallades ”*ya baa*”, ”galen drog”, vilket är namnet metamfetamin sedan dess gått under i Thailand.¹³

6.3 Efter Thaksin kom till makten

När Thaksin kom till makten 2001 med sitt parti Thai rak Thai, var ett av de populistiska vallöften att deklarerera krig emot drogerna, och då särskilt mot ”*ya baa*”.¹⁴

Thaksins anti-drog kampanj började med i stort sett samma metoder som tidigare med kampanjer i media, ökade gränskontroller, och fler rehabiliteringscenter.¹⁵ Kampanjen fick dåligt genomslag.

Enligt de källor jag använt mig av berodde misslyckandet av kampanjen i huvudsak på tre anledningar.

För det första, förhandlingar med Burmas stat misslyckades, den Burmesiska Juntan verkade ovilliga eller obenägna att strypa Wa- minoritetens metamfetamin produktion.¹⁶

För det andra, vilket flera författare tagit upp, var varningarna i kampanjerna mot ”den galna drogen” överdrivna. Personer som provade drogen upptäckte att den inte hade någon galen effekt alls, utan istället gjorde dem pigga och glada, och avfärdade därför den statliga informationen som oförtrollig.¹⁷

---

¹⁰ Pasuk & Baker, Thaksin: The business of politics in Thailand, NIAS 2004, s159

¹¹ G. Reid & G. Costigan, citerade i Human Rights Watch “Thailand – Not Enough Graves” 2004 s.6

¹² Pasuk & Baker, Thaksin: The business of politics in Thailand, NIAS 2004, s159

¹³ ibid.

¹⁴ ibid. s.59

¹⁵ Bangkok Post, 12 mars 2001.

¹⁶ Pasuk & Baker, Thaksin: The business of politics in Thailand, NIAS 2004, s160

¹⁷ Pasuk & Baker, Thaksin: The business of politics in Thailand, NIAS 2004, s160. Tas även upp i “*Thailand's War on drugs*”, THE BECKELEY FOUNDATION DRUG POLICY PROGRAMME, A DRUGSCOPE BRIEFING PAPER”, Roberts Marcus, Trace Mike and Klein Axel, s.3

Till sist, de rehabiliteringscenter som ordnades var inte sakkunnigt organiserade, vilket ledde till att en del lättare användare efter behandling hamnade i ett mer allvarligt missbruk.¹⁸

7. Thaksin Shinawatras 90-dagars Drogrig enligt efterforskningar

Nedan följer en redogörelse för drogriget som jag sammanställt med hjälp av författares beskrivning av drogriget, och mänskliga rättighetsorganisationers efterforskande rapporter.

7.1 Larmande statliga rapporter och Kungens tal leder fram till Knarkkrigets första fas.

Under sitt födelsedagstal i december 2002 kritiserade kungen, Bhumibol Adulyadej, regeringen för att inte vara effektiv nog i kampanjen mot ”ya baa” handeln, och uppmanade regeringen att bringa ’metamfetaminproblemet’ under kontroll.¹⁹

Att förklara de Thailändska Kungens roll i Thailändsk politik är mer än ett uppsatsämne i sig, och inget jag kommer att kan gå in på i detalj i det här arbetet. Min kortfattade och mycket förenklade förklaring är att han har stor politisk makt på grund av hur kungahuset utnyttjat hans långa tid på tronen (60år), en tid som löper genom 17 stadskupper, och att han dyrkas som en gud och landsfader av folket. Om en regering vill genomföra en kampanj, så är en accept från kungen i princip ett måste.²⁰

Statistik från Nationella Säkerhetsrådet visade på att importen av ’ya baa’ uppgick till ca 800 miljoner piller/år, och en minister nämnde i en intervju att ca 3 miljoner Thailändare var beroende av metamfetamin. Dessa uppgifter var enligt Pasuk & Baker kraftigt överdrivna, och Departementet för Narkotika Bekämpning (ONCB) erkände senare att statistiken på import an metamfetamin inte var mer än estimerade gissningar.²¹

Mer realistisk statistik, som kom ut senare, från bland annat Hälsoministeriet, visade att användandet vid tiden före knarkkriget uppgick till ca 2 miljoner personer som tog sällan, och ca 400 000 personer som tog en gång i månaden eller mer.²² De överdrivna rapporterna gällande metamfetaminproblemet, och framförallt maningarna från Kungen på att regeringen måste effektivisera sin kampanj, gav Thaksin grönt ljus att starta det som skulle komma att kallas Drogriget. Regeringen kallade officiellt även Drogriget ”Den Skoningslösa Kampanjen”.

Redan 2001, under Thai rak Thai’s första anti-drogkampanj, gjorde en polischef i Nordöstra Thailand ett uttalande som gav antydan till det nya Drogrigets hårda linje. Han talade då om ”Genvägen till Helvetet Kampanjen”:

¹⁸ Lewis, Daniel Ray, “*Long Trip Down the Mountain: Social and Economic Effects of Illegal Drugs in Thailand - Nov 2003*”, <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~ldaniel/> Besökt 15 Maj

¹⁹ Human Rights Watch (HRW), “Thailand, NOT ENOUGH GRAVES” juni 2004, s.7
²⁰ se t.ex. Handley, Paul M ”The King never smiles” 2006 s.434

²¹ Pasuk & Baker, Thaksin: The business of politics in Thailand, NIAS 2004, s160

²² Lewis, Daniel Ray, “*Long Trip Down the Mountain: Social and Economic Effects of Illegal Drugs in Thailand - Nov 2003*”, <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~ldaniel/> Besökt 15 Maj

*"Vårt mål är att skicka 1,000 langare till helvetet det här året.... Vi har tillämpat juridiska metoder, statsvetenskap, till och med buddhism, men [drog] problemet verkar bli värre. Nu är det dags att förlita sig på Döds Ängeln. Självklart är det ett juridiskt delikat tillvägagångssätt, men det är den vägen vi måste gå för att för att återinföra fred i samhället. Det här året räknar vi med att minst 1,000 droglangare reser till helvetet"*²³

7.2 Thaksins tal

Den 14de januari 2003 höll Thaksin ett tal till en samling högt anställda befattningshavare. Han deklarerade att Metamfetaminhandeln skulle elimineras på 3 månader från den 1 februari 2003, med hjälp av nya metoder som delvis testats, med goda resultat, i några provinser.²⁴

Nedan följer utdrag från hans tal:

"Jag tror att droger har skadat vårt land avsevärt. Idag är det dags att för oss att förena våra styrkor för att verkligen lösa det här problemet.... [Angående tidigare polisiära kampanjer]... det hände att människor sköts till döds, och även fick sina tillgångar beslagtagna. Jag anser att vi måste vara lika skoningslösa. Drogförsäljarna har varit skoningslösa mot Thai folket, mot våra barn, så om vi är skoningslösa emot dem är det inget att bry sig om..."

"...Om drogförsäljarna lyssnar måste de bestämma sig för om de ska sluta, eller fortsätta. Om de inte slutar är det möjligt att de blir omhändertagna på alla sätt, både liv och lem....."
*"Om några droglangare dör, kommer det vara en obetydlig sak. Vi måste framföra budskapet att de måste sluta."*²⁵

Thaksin gjorde i talet även klart att han trodde att många större langare var statliga befattningshavare, poliser, och andra inflytelserika personer. Han hotade att ta befattningshavare som misslyckades genomföra kampanjen ur tjänst.²⁶

Inrikesministern, Wan Muhammed Nor Matha, kom senare med ett uttalande som bestyrkte regeringens nya hårda linje:

*"Säg åt dem [droglangarna] att sluta sälja droger för gott och att de lämnar sina samhällen för gott, annars kommer de att sättas bakom galler, eller till och med 'försvinna utan spår'. Vem bryr sig? De förstör vårt land"*²⁷

Thaksin lånade under sitt tal även ett citat från en Thailändsk general, okänd för att organisera lönnmord på politiska motståndare under 50-talet:

*"General Phao Sriyanon sa en gång 'Det finns inget under solen den Thailändska polisen inte kan göra'. Så jag är säker på att droger är något den Thailändska polisen kan ta itu med"*²⁸

²³ The Nation 25 Juli 2001, citerat ur Pasuk & Baker 2004 s.163

²⁴ Pasuk & Baker 2004 s.254

²⁵ Speech of Prime Minister Thaksin Shinawatra, On the policy of prevention and suppression of drugs, at the meeting hall, Suan Dunsit Ratchapat institute, 3 P.M., Tuesday 14 januari 2003, I appendix Pasuk & Baker 2004, s.253 – 267.

²⁶ Ibid

²⁷ Citerat i HRW 2004 s.9

²⁸ Speech of Prime Minister Thaksin Shinawatra, On the policy of prevention and suppression of drugs, at the meeting hall, Suan Dunsit Ratchapat institute, 3 P.M., Tuesday 14 januari 2003, I appendix Pasuk & Baker 2004, s.257

Thaksin undertecknade den första officiella regeringsordern för Drogkriget den 28de januari 2003.

Ordern genomsyrades av samma ”öga för öga, tand för tand” attityd som hans tal, och preciserade närmare hur kampanjen skulle genomföras.

Ordern begärde total bekämpning av droghandel med alla medel ”varierande från milda till stränga, inklusive de absolut hårdaste åtalerna som situationen tillåter”.²⁹

Kampanjen var uppdelad i tre angreppsområden: Förebygganden mot droganvändning, Rehabilitering av användare, och Bekämpning av producenter, langare, och försäljare.³⁰

Bekämpningen stod dock i fokus.

Poliser och lägre befattningshavare gavs pengaincitament för arresteringar och beslagtagning av droger, medan polisdistriktsschefer och guvernörer skulle omplaceras, eller förlora jobben, om målen inte nåddes.³¹

Thaksin sa i en intervju att ”För 3 bath (drygt 50 öre) per beslagtagen metamfetamintablett kan en statliganställd bli miljonär genom att upprätthålla lagen, istället för att titta om mutor från samhällets avskum”.³²

Under regeringsordern bildades en ny myndighet för genomförandet av kampanjen. Den namngavs Nationella Myndighets Centralen för Bekämpandet av Droger (NCCB)³³, och skulle implementera kampanjens samtliga områden (förebyggande, rehabilitering, och bekämpning). NCCB lydde under dåvarande vice premiärministern, Chavalit Yongchaiyudh.³⁴

7.3 Svartlistor

Varje polisdistrikt beordrades att sammanställa en svartlista över personer som tidigare varit arresterade för droglangning, och en bevakningslista över misstänkta droglangare. Svartlistor och bevakningslistor sammanställdes även separat av byledare, polismyndigheten och Inrikesministeriet.

Efter att sammanlagt 329, 000 namn sammanställts av NCCB, sattes mål upp för hur många arresteringar som skulle ske inom varje provins inom den tre månader långa tidsfristen.³⁵

Regeringen uppgav under inledningsfasen av Drogkriget att listorna var skrupulösa, att de korskontrollerades, och att alla namn som återfanns endast på en lista ströks.³⁶ Uttalanden som senare skulle komma att revideras.

De personer som fanns namngivna på de slutgiltiga listorna ombads komma till polisstationen ”för samtal, vilket polisen anser vara det effektivaste och mest

---

²⁹ citerat från HRW 2004 s.7

³⁰ Thaiändska ambassadens, i Washington D.C, hemsida; ”Fact Sheet on the Royal Thai Government’s Anti-Narcotic Drugs Policy. <http://www.thaiembdc.org/socials/drugpolicy2003.html> besökt 15 maj 2007

³¹ HRW s.7

³² Andrahandskälla, Dabhoiwala, Meryam, ”A chronology of Thailand’s ‘war on drugs’”. s.1 Citerar Thaksin från The Nation 2 februari 2003,

³³ På engelska: The National Command Center for Combating Narcotic Drugs

³⁴ Thaiändska ambassaden i Washington D.C’s hemsida; ”Fact Sheet on the Royal Thai Government’s Anti-Narcotic Drugs Policy” <http://www.thaiembdc.org/socials/drugpolicy2003.html> besökt 15 maj 2007

³⁵ Pasuk & Baker, Thaksin: The business of politics in Thailand, NIAS 2004, s161

³⁶ Dabhoiwala, Meryam, ”A chronology of Thailand’s ‘war on drugs’”. s.2 <http://www.article2.org/mainfile.php/0203/84/> besökt 15 maj 2007

lämpliga sättet att få mer information om drogrelaterade aktiviteter”, Enligt en polisiär talesman.³⁷

Ett flertal av de stundade morderna skedde när drogmisstänkta var på väg till, eller hem från dessa samtal.

7.4 Drogkriget börjar

De första morderna relaterade till Drogkriget skedde enligt vittnen som Human Rights Watch intervjuat, kvällen före kampanjen officiellt hade börjat.

Enligt de vittnen, som HRW talat med, sköts den 31 januari ett par till döds av en man i skidmask, åkandes bak på en motorcykel. Paret och deras 8-åriga son färdades på sin motorcykel, på väg hem från en lokal marknad i provinsen Ratchaburi i centrala Thailand. Kvinnan sköts i farten, varpå hennes man stannade och skrek åt sin son att springa och gömma sig.

Pojken, som gömt sig bakom ett stängsel, blev sedan vittne till hur mannen i skidmasken sköt hans far i huvudet med ett handvapen från nära håll. Fadern i familjen hade nyligen frigivits från ett 18 månader långt fängelsestraff som han fått efter han blivit fälld för ett drogrelaterat brott. Det visade sig senare att hans fanns med på en svartlista.³⁸

Dagen efter, 1 februari, då Drogkriget officiellt började, rapporterades i Thailandsk media att 4 personer dödats. Den 5 februari rapporterades siffran vara 6 personer, och efter en vecka var dödssiffran uppe i 596 personer, varav åtta enligt regeringstalesmän dödades av poliser i självförsvar.³⁹

Bara efter några dagar uppstod ett mönster i avrättningarna, nästan alla var skjutna på nära avstånd med handvapen.

Många blev skjutna av maskerade män, åkandes bönpall på en motorcykel, ett klassiskt tillvägagångssätt vid professionella mord i Thailand.⁴⁰

Detta mönster påminde, enligt Pasuk Phonpaichit, om en tidigare kampanj, som utfördes i Thailand på början a 80-talet.

Jag anser att en beskrivning av lönnmördare i Thailand är viktig för att kunna diskutera folkets reaktioner på dessa lönnmord senare i uppsatsen

7.5 Lönnmördare och ”Dödspatruller” i Thailand.

Dödspatruller inrättades av provinsiella polismakter i Thailand på början av 80-talet då den dåvarande militärregimens drev en anti-kommunistkampanj under parollen att landsbygden skulle rensas helt från kommunister och sympatisörer.

Enligt Pasuk Pongphaichit är linjen mellan lönnmördare och poliser i Thailand så tunn att den nästan inte existerar. Hon menar på att många poliser extraknäcker som lönnmördare, och en del säger upp sig och blir lönnmördare till yrket.⁴¹

---

³⁷ Pasuk & Baker, “Thaksin: The business of politics in Thailand”, NIAS 2004, s.161, samt Pasuk, ”Drug Policy in Thailand” 2003 s.3

³⁸ HRW 2004 s.9

³⁹ HRW 2004 s.10

⁴⁰ Pasuk & Baker 2004 s.162

⁴¹ (Ibid.)

Vidare, menar Pasuk, händer det att polisen anlitar utomstående hjälp vid vissa situationer som är svåra att lösa med konventionella polisära metoder, till exempel smuggling över gränserna.⁴²

Enligt två undersökande artiklar i Bangkok Post, driver en del äldre polisofficerare ligor med lönnmördare.⁴³

Antropologen Andrew Turton beskriver i ett stycke från 1984, som presenteras i Pasuk & Baker 2004, att lönnmördare är vanligt förekommande i Thailand, då det finns många som var beredda att skjuta folk för en mindre summa pengar, varierande på det tilltänkta offrets rang och betydelse.

Han skrev att dödsskjutningar ideligen utförts av en sådan tredje part, ofta på nära avstånd med handvapen eller militärvapen, och att polisen i de flesta fallen tolererade dessa skjutningar.

Vad beträffar de utomrättsliga avrättningar utförda av poliser själva, förklarar Turton att det i dessa fall oftast rörde sig om människor som utmanat lokala politiska intressen. Dessa dödsfall rubricerades generellt av polisen som att offren var ”misstänkta kommunister”, eller att dödsfallen var ”orsakade av kommunister”.⁴⁴

Pasuk Phonpaichit och Chris Baker skriver att två militärgeneraler som var med att planera och implementera anti-kommunist kampanjen på 80-talet var ministrar i Thaksins regering, och var mycket nära kopplade till anti-drogkampanjen.

En av dem vice premiärministern Chavalit Yongchaiyudh, som var ordförande för NCCB. Den andra, general Thammarak Issarangkura na Ayutthaya var Försvarsminister.⁴⁵

7.6 Svartlistorna inte skrupulösa.

Amnesty International (AI) menar på att regeringens svartlistor var för snabbt sammanställda, och lätt kunde missbrukas av lokal polis och myndigheter som ville avgöra gamla tvister.⁴⁶

Human Rights Watch instämmer med AI och citerar en människorättsarbetare som sa att väl på en lista var det enda sättet att komma undan ” att köpa sig fri, lämna över sig på en polisstation, eller att få en kula i huvudet”.⁴⁷

På grund av rädsla för att bli skjutna drog sig folk dock från att gå till polisstationerna, rädsla som grundades på faktumet att många sköts på väg till eller ifrån polisstationerna.⁴⁸

7.7 Efterforskningarnas slutsatser

Tre månader efter det att drogkriget officiellt den 1 februari startat hade enligt den thailändska polisens källor 2,274 mord anmälts, mer än dubbelt så många än medeltalet mord på 400 per månad.⁴⁹

---

⁴² Pasuk & Baker 2004 s.163

⁴³ Surath Jinakul och Orasong Charasdamrong i Bangkok Post 2 och 23 juli 2003, andrahandskälla från Pasuk & Baker 2004, s.162

⁴⁴ Turton, Andrew 1984, citerad i Pasuk & Baker 2004, s.163.

⁴⁵ Pasuk & Baker 2004 s.163

⁴⁶ Amnesty International “Thailand – Grave Developments” s.4

⁴⁷ HRW 2004 s.20

⁴⁸ ibid.

⁴⁹ Agence France Press, April 16, 2003 citerat från HRW 2004, samt CNN.com “2,274 dead in Thai drugs crackdown” Maj 7, 2003 <http://edition.cnn.com/2003/WORLD/asiapcf/southeast/05/07/thailand.drugs/index.html> besökt 17 Maj 2007

Enligt polisen var endast 35 av dessa utförda av poliser som agerat i självförsvar, och 1,329 relaterade till droghandeln.⁵⁰

Regeringen skyllde, enligt HRW, den höga ökningen mord på att knarklangare dödade folk i sina egna kretsar, för att förhindra att själva åka fast.⁵¹

Human Rights Watch skriver i sin rapport om drogkriget att poliser nekat medicinska experter från att göra obduktioner, och att kulor avlägsnades från offers kroppar, vilket var ett nytt beteende sedan drogkriget startat. HRW ansåg, delvis på grund av detta, att regeringens uppgifter om att knarklangare legat bakom det höga antalet mord inte är trovärdiga.⁵²

Amnesty Internationals (AI) rapport från november 2003 statuerade att dittills ingen ställts inför rätta för de droghandelsrelaterade morderna. Detta trots det att regeringen tillsatt 2 kommittéer just för detta ändamål.⁵³

AI skriver i rapporten att de anser att den Thailändska regeringens metoder under drogkriget tillät mördande av över 2,000 människor. Mord som utförts av okända förövare med strafffrihet. De skriver att de misstänker att vissa av morderna var utomrättsliga avrättningar utförda av poliser och andra säkerhetsstyrkor, och menar på att det är svårt att få fram bevis eftersom vittnen av rädsla för sina egna liv inte vågar gå till myndigheterna.⁵⁴

Pasuk och Baker anser att regeringens drogkrig signalerade en tillbakagång till Thailands militärregimers tanke- och tillvägagångssätt under kalla kriget.⁵⁵

8. Den engelskspråkiga pressens nyhetsrapportering

Nedan följer en Thailands tidnings rapportering av drogkriget. Innan det, en beskrivning av median i Thailand:

8.1 Media i Thailand

Media utgör det främsta rummet för politiskt bestridande i Thailand. Elektronisk media (TV stationer och radio) är så gott som uteslutande kontrollerat av staten, men inom pressmedian finns ett stort självständigt politiskt rum.⁵⁶

Thailand har sedan demokratiseringsprocessen under 90-talet haft en vibrant självständig och fri press, enligt flera författare en av de friaste i Asien.*

Den stora majoriteten av pressen är på thai där den största tidningen *Thai rath* år 2000 hade en cirkulation av ca 700, 000 ex per dag. De näst bäst säljande tidningarna sålde ca 160, 000 - 400, 000 ex om dagen.⁵⁷

---

⁵⁰ HRW 2004 s.9

⁵¹ HRW 2004 s.10

⁵² Ibid.

⁵³ AI 2003 s.8

⁵⁴ AI 2003 s.9

⁵⁵ Pasuk & Baker 2004 s.167

⁵⁶ McCarco, Duncan 2000 s.4

⁵⁷ McCarco, Duncan 2000 s.2

Duncan, McCargo lektor i politik på Leeds universitet och expert på Thailand, menar på att thailändare ser avsevärt lite, i förhållande till landets höga grad läs- och skrivkunnighet (93.8%) . Enligt hans uppskattning läser inte mer än en sjättedel av befolkningen en dagstidning dagligen, och han uppskattar att ca 60 procent av tidningsläsarna finns i Bangkok (där ca en sjättedel av befolkningen bor).

De låga läskretsarna till trots anser McCargo att pressen i Thailand är mycket politiskt inflytelserik. En stor del av den folkliga opinionen bildas av politikers, militärofficiäres, näringsidkares, och intellektuellas ståndpunkter, vilka dagligen läser dagstidningar, menar han.⁵⁸

Det finns två stora engelska dagstidningar på engelska, The Nation och Bangkok Post. De hade vardera en cirkulation av ca 60,000 ex om dagen år 2000⁵⁹. De är båda väl ansedda och utgör två av mest regimkritiska dagstidningarna i Thailand.

8.2 Media under Thaksin Shinawatras tid vid makten

Efter Thaksin tillträdde 2001 skedde en avsevärd inskränkning på pressfriheten i Thailand.

Pasuk Phongpaichit och Chris Baker skriver att all elektronisk media i slutet av 2001 var under utslutande under kontroll av regeringen, försvaret, och Shinawatra familjens företag.⁶⁰

Thaksins regering använde ,enligt Pasuk & Baker, flera strategier för att tysta kritik från den tryckta median.

Man bjöd in redaktörer till vänskapliga men avskräckande samtal, försedde redaktionerna med faciliteter (som t.ex. internt uppkopplingar) som de ogärna skulle vilja bli av med, krävde avskedningar av regimkritiska journalister, och försökte genom utlåtanden till redaktionerna styra vad som rapporterades. Metoder som använts flitigt av tidigare av militärregimer i Thailand.⁶¹

Den metod som Pasuk & Baker anser var mest effektiv för att tysta pressens kritik var manipulationen av den stora reklambudgeten som var under regeringens, och företag med koppling till regeringens kontroll.

Enligt kritiker, skriver Pasuk & Baker, utgjorde denna sammanslagna summa 60 procent av den totala budgeten för all tidningsreklam i Thailand.⁶²

Många tidningar var fortfarande i ett skakig ekonomiskt tillstånd efter krisen 97, och således helt beroende av sina annonsinkomster.

Regeringen utnyttjade denna roll genom att, precis före press, se till att reklamannonser i kritiska tidningar drogs tillbaka, vilket enligt Pasuk & Baker fick de flesta tidningsredaktioner att ”rätta sig efter leden”.⁶³

Endast en handfull skara tidningar, däribland Bangkok post och The Nation, fortsatte enligt Pasuk & Baker att regelbundet kritiskt granska regeringen.

8.3 The Nations rapportering av drogkriget

Jag har valt att redovisa de artiklar jag anser viktiga för att beskriva händelseförloppet under drogkriget som det rapporterades i The Nation mellan februari och mars 2003.

---

⁵⁸ McCargo, Duncan 2000 s.29

⁵⁹ McCargo, Duncan 2000 s.2

⁶⁰ Pasuk & Baker 2004 s.152

⁶¹ (ibid.)

⁶² (ibid.)

⁶³ (ibid.)

8.3.1 Februari

Den 2a februari redogjordes för Thaksins inledande tal till nationen, regeringens siffror över tillslag, beslagtagningar, och gripna misstänkta redovisades. 2 dödsskjutningar rapporterades.⁶⁴

I den artikel den 3e februari redovisades en undersökning från Assumption University i Bangkok. Enligt undersökningen var 85,6% av 1, 412 utfrågade Bangkoks invånare positivt inställda till kampanjen, men 65,3% var oroliga för att myndighetsutövare skulle ta chansen att sätta dit oskyldiga.⁶⁵

Den 4e rapporterades om människorättsaktivister som var kritikiska mot att droghandlare skjutits till döds av poliser. Även ledaren för oppositionspartiet, Chuan Leekpai, varnade regeringen mot att bryta mot de mänskliga rättigheterna. Enligt artikeln ansåg Chuan att regeringen indikerat att poliser som kämpade mot droglangare skulle "skjuta för att döda".⁶⁶

Inrikesministern Wan Noor besvarade kritiken med att vidhålla att polisen fogade sig efter lagen, och som svar på aktivisternas kritik sa han:

"Jag tycker inte att [aktivisterna] ska oro sig så mycket över droghandlarnas liv, om de har för mycket energi borde de istället varna droghandlarna för att sälja droger"

Vidare förklarade Wan Noor enligt artikeln att det förekom rapporter om dödsskjutningar på grund av att droghandlarna dödar varandra för att hindra polisen från att finna kopplingar till dem. I samma artikel rapporterades en anonym fattig kvinnas vittnesmål. Hon sa att hennes man blivit skjuten till döds av en polis på grund av droganklagelser, men enligt henne var han en spelare som aldrig hållit på med droger.⁶⁷

Efter anklagelser om dödsskjutningar utförda av poliser besvarade Thaksin kritiken med detta uttalande:

"Om polisen inte skjuter kommer de bli beskjutna. Oroa er inte för mycket över amfetaminhandlarnas liv, annars kommer de att sälja droger till era barn".⁶⁸

Den 6e rapporterades att kampanjen fått priserna å metamfetamin att stiga. I en artikel skriven en vecka in på drogkriget av Napanisa Kaewmorakot, journalist på TN, förutspås ett fortsatt blodigt drogkrig. Detta trodde hon eftersom polisen getts tillåtelse att skjuta misstänkta som gjorde motstånd vid arresteringar, och på grund av att droglangare högt upp i leden lejt lönnmördare att skjuta sina kumpaner av rädsla att bli avslöjade för polisen.

Att droglangare lejde lönnmördare bestyrks i samma artikel genom ett kort reportage om en mindre droglangare som av rädsla för att bli mördad av sina överstående langare lämnat över sig till polisen.⁶⁹

---

⁶⁴ The Nation 2a februari 2003

⁶⁵ The Nation 3e februari 2003

⁶⁶ The Nation 4de februari 2003 "4 suspects shot dead on day 1 of drug war"

⁶⁷ The Nation 4de februari 2003 "DRUG CRACKDOWN: Campaign 'will make a difference': Sant"

⁶⁸ The Nation 5e februari 2003

⁶⁹ The Nation 8de februari 2003

Den 9de februari rapporterades att 74 misstänkta dödsfall, varav 4 i skottlossningar där polis varit inblandad. 5, 719 människor hade blivit arresterade, 7,000 langare hade övergivit sig till polisen, och 40, 000 misstänkta langare var uppskrivna på svartlistor.

I artikeln beskrivs även hur det höga antalet dödsfall riktat mycket publicitet mot drogkriget, och att allt fler tvivlar på regeringens uppgifter om att det beror på att langare dödar varandra.⁷⁰

Samma dag rapporterades att Thaksin i ett radiotal sagt att han var nöjd med drogkrigets resultat. Han annonserade även att polisens belöning för beslagtagna droger skulle höjas.⁷¹

Den 11 februari kritiserar regeringens drogkrig av journalisten Thepchai Yong i The Nations "HARD- TALK" kolumn.

Thepchai var kritisk till att TV-media utan att ifrågasätta regeringens information valt att kalla samtliga dödsskjutningar "Förebyggande mord knarklangare emellan". Han skrev att dödsskjutningarna är misstänksamt selektiva och ifrågasatte hur många av de stora droghandlarna som egentligen blivit tagna, då rapporterna dittills visat att i stort sett endast småskaliga langare skjutits. Eftersom poliser enligt uppgift utgör en stor del av den organiserade droghandeln undrade han varför det inte rapporteras om "Förebyggande mord poliser emellan".⁷²

Den 13de februari rapporterades om att människorätts arbetare från FN kanske skulle komma att bjudas in för att inspektera huruvida utomrättsliga avrättningar förekom i landet. I samma artikel redogjordes för att Thaksin avvisade förslaget. Han kallade förslaget "pretentiöst", och manade allmänheten att "göra sig av utlänningarnas sätt att tänka".

Vidare rapporterades i samma artikel att oppositionsledaren Chuan Leekpai kritiserade Regeringen för att tillåta utomrättsliga avrättningar, och att tjänstemän inom statens narkotikabekämpning kritiserade regeringen för att endast angripa droghandeln på utbudssidan, när det är efterfrågan som utgör det verkliga problemet.⁷³

Den 14de februari rapporterades att Thaksin som svar på växande kritik mot det höga antalet dödsskjutningar instruerat Thailands centrala underrättelsebyrå att undersöka de nyligen stigande antalet dödsfall för att "minska på onödiga avrättningar".

I artikeln skrivs att oron stiger bland folk över att oskyldiga drabbas i drogkriget, och att en riksdagsledamot från oppositionspartiet lämnat in en motion som krävde att resultaten på utredningar av drogrelaterade dödsfall skulle redovisas.

TN rapporterade i samma artikel att Amnesty International i ett pressmeddelande uttryckt oro över utomrättsliga avrättningar och drogrelaterade dödsskjutningar i Thailand.⁷⁴

Den 15de februari rapporterades att oskyldiga fanns med på regeringens svartlistor, regeringstalesmän förnekade dock detta.⁷⁵

⁷⁰ The Nation 9de februari 2003 "74 suspects killed in just 7 days"

⁷¹ The Nation 9de februari 2003 "Nationwide review of drug war"

⁷² The Nation 11e februari 2003 "HARD TALK: War on drug-peddlers a very selective affair"

⁷³ The Nation 11e februari 2003 "DRUGS CRACKDOWN: PM rejects call for rights monitors"

⁷⁴ The Nation 11e februari 2003 "PM orders probe into drug killings"

I en artikel samma dag redovisades 4 olika högt tillsatta regeringstjänstemäns uttalanden om hur drogkriget skulle fortskrida. Åsikterna var skilda.

Sak Korsaeingrueng, senator, ansåg att det höga antalet dödsfall och utomrättsliga avrättningar utgjorde ett hot mot rätts säkerheten. Han oroade sig speciellt över att det verkade som regeringens förespråkande av ”extrema metoder” i bred utsträckning tolkats av poliser som rätt att döda misstänkta droglangare. Han efterlyste ett vittnesskydds program för att få fatt på knarkbossarna.

Wan Muhammad Noor Matha, Inrikesministern, manade i sitt uttalande alla provinser att realisera premiärministerns plan att eliminera alla droger under de 3 månader som kampanjen löpte. Han varnade polisofficerare från de distrikt som dittills inte mött de utstakade målen. Han refererade till en thailändsk kung som under 1500-talet lät halshugga de generaler som inte klarade hålla hans tempo i strid. Den 19de februari skulle inrikesministeriet granska alla provinsiella guvernörer, distriktschefer, och överordnade polisofficerare. De som inte höll måttet skulle bli omplacerade, sa han.

Kittipong Kittayarak, direktören för Thailändska domstolens skyddstillsynsavdelning, menade på att föra en hårdhandskad linje bara är en del av metoderna som behövs för att få bukt på drogproblemen. Även han oroade sig för utomrättsliga avrättningar, och han påpekade att sådana metoder kan få allvarliga och långsiktiga konsekvenser för Thailand's straffrättssystem. Han efterlyste en fungerande behandlings- och rehabiliteringsplan, så att drogproblemen bemöts både på utbuds- och efterfrågefronten.

Thaksin Shinawatra besvarade frågor angående en förfrågning om drogkriget från FN's Kommission för Mänskliga rättigheter. Han sa:

”Jag tror inte att vi har någonting att oro oss för. Vi har inget att dölja. Våra polistjänstemän håller sig inom lagens gränser i hanterandet av knarklangare. Kampanjen mot drogerna kommer att fortsätta, oförändrad.”

Vidare förklarade han att en lyckad drogkampanj i Thailand kommer att minska mängden droger som blir slussade genom Thailand till andra länder. Därför ansåg han att Internationella samfundet var skyldiga Thailand ett uttryck av tacksamhet.

”Vi ska inte vara överkänsliga för vad andra säger”, manade han.

Han beskrev slutet av uttalandet hur han tappat räkningen på antalet kransar han skickat till polismäns begravingar, vilka i tjänst blivit dödade av knarklangare.

*”Anser våra kritiker att knarklangarnas usla liv är mer värda än våra polisers? En polisman som dödar en oskyldig kommer att bli åtalad. Var inte för osäkra. Försök inte för hårt att leva upp till Internationell standard. Vårt land ser redan bra ut i det Internationella samfundets ögon.”*⁷⁵

Från den 16de till 18de februari redovisades regeringens fortsatta rapporter om antalet dödsfall, tillslag, och arresteringar. Det officiella dödstalet var nu uppe i 397, varav 15 enligt regeringens uppgifter var utförda av poliser som agerat i självförvar.

---

⁷⁵ The Nation 15de februari 2003 “Innocents on blacklist”

⁷⁶ ⁷⁶ The Nation 15de februari 2003 ”How to wage war against drugs?”

Regeringen annonserade även siffror på antalet poliser och statstjänstemän som svartlistats.⁷⁷

Den 19de februari rapporterades att polisen inte påkallade initiala obduktioner till kriminaltekniska institutet vid droghandelsrelaterade dödsfall.

Det var direktören för kriminaltekniska institutet som i ett offentligt uttalande ifrågasatte varför denna procedur, som vanligtvis var standard, inte längre efterföljdes. Hon gick ut med kritiken efter att hon betts om hjälp från anhöriga till dödade drogmissstänkta. ”Men inte mycket kan göras om den första obduktionen utförts någon annanstans och de dödade kulorna är avlägsnade”, sa hon enligt TN.

I samma artikel redogjordes för en oppositionsledamots kritik av det utvärderingssystem som regeringen använde för att mäta framgången i drogkriget. Han menade på att utvärderingssystemet, i och med att man tog med drogrelaterade dödsfall i siffrorna, lätt kunde missuppfattas av tjänstemän. I och med detta, ansåg han, fanns risk för att poliser avrättar misstänkta i tron om att det förbättrar provinsens resultat.⁷⁸

På ledarsidan den 22 februari riktade TN skarp kritik mot regeringens drogkrig. Skriften fördömer att poliser tillåts ta lagen i sina egna händer, och drar paralleller till Thailands forna auktoritära militärregimer.

Man oroar sig speciellt över att det inte skett några offentliga protester, i synnerhet eftersom det några dagar tidigare skett en stor demonstration i Bangkok mot USA:s krig i Irak.

TN framhäver att ett fungerande rättssamhälle är huvudpelaren i en demokrati, och drar slutsatsen att en stor del av folket i Thailand ännu inte lärt sig uppskatta den verkliga innebörden av demokratiska värderingar.⁷⁹

I samma upplaga rapporterades att Amnesty international dagen innan gått ut med ytterligare kritik mot Drogkriget.

AI fördömde enligt artikeln drogkriget och skrev att regeringen förde en ”de facto skjut för att döda policy”, samt uppmuntrat till utomrättsliga avrättningar vilket resulterat i över 600 dödsfall. AI kritiserade även att det inte utfördes kriminaltekniska obduktioner vid droghandelsrelaterade dödsfall, de skrev enligt artikeln att Thailands Internationella anseende stod på spel.

I samma artikel rapporterades Thaskins svar på kritiken.

Thaksin undrade, enligt TN, sarkastisk: *”Deras land tillåter att knarklangare skjuter mot polistjänstemän?”*

”Jag skulle vilja veta vilket land de kommer ifrån. Jag undrar om deras land tillåter knarklangare att skjuta mot polisen och sen säga ”Snälla, skjut inte tillbaka vi går till domstolen istället”

Enligt artikeln uppmanade Thaksin vid samma uttalande media att inte bli uppjagade över antalet döda.⁸⁰

Den 23 februari var den officiella dödssiffran uppe i 833 personer. I en artikel samma dag rapporterades att en oppositionsledare sagt att FN skulle komma att

---

⁷⁷ se t.e.x. The Nation 17de februari 2003 ”Cash for kin of dead drug suspects”, och The Nation 18de februari 2003 ”Govt sets sights on official 'trafficker'”

⁷⁸ The Nation 19 februari 2003 ”no Autopsies in drug deaths”

⁷⁹ The Nation 22 februari 2003 ”EDITORIAL: No justification for killing of suspects”

⁸⁰ The Nation 22 februari 2003 ”PM ON EXTRA-JUDICIAL KILLINGS: 'Police are just shooting back'”

inspektera drogkriget, samt att 2 av oppositionspartierna krävde att regeringen ändrar sin ”skjut för att döda” policy.

Enligt artikeln hade Thaksin samma dag i radio annonserat att regeringen ”kommer fortsätta sin beslutsamma kampanj mot droghandeln”.⁸¹

Den 25e februari rapporterades att en 9-årig pojke skjutits av poliser under en polisoperation mot pojkens föräldrar vilka var misstänkta knarklangare. En polistalesman hävdade enligt artikeln att polisen följt alla protokoll, men att pojken skjutits eftersom pappan hållit upp honom som sköld.

”Vi talade med hans far och han erkände det. Han sa att han var ledsen” ska polistalesmannen ha sagt.

Enligt pojkens farbror hade polisen överreagerat, han sa att han skulle söka juridisk hjälp. En utredning om huruvida poliserna agerat riktigt var enligt artikeln under gång.⁸²

Samma dag rapporterades att juridiska, och mänskliga rättigheter experter var misstänksamma mot polisens redogörelse för dödsskjutningen av pojken.

Enligt artikeln skedde dödsskjutningen under en biljakt där mamman till pojken försökte komma undan polisen. Inga bevis tydde på att vapen funnits i flyktbilen.

En senator och tidigare polischef från Bangkok kallade dödsskjutningen avsiktlig, och krävde att poliserna skulle ställas inför rätta. Han ansåg att poliserna utövat opåkallad användning av eldvapen, och han uttryckte oro över att poliser medvetet använde sina vapen i situationer där de inte är under hot.

Den 26e februari rapporterades att polistjänstemännen som enligt tidigare uppgifter skulle ha skjutit mot den 9-åriga pojken, kom med nya uppgifter. Enligt dessa uppgifter hade pojken skjutits av beväpnade vakter som ackompanjerat pojkens föräldrars bil när de lurats in en fälla av polisen.

Den arresterade pappan dementerade enligt artikeln att hans son skjutit av beväpnade vakter, enligt honom hade han och hans fru inget ackompanjemang vid arresteringstillfället eftersom det rörde sig om en mindre affär

Thaksin gjorde enligt artikeln ett uttalande om att en specialutredning var på gång. En Polischef uppmuntrade vittnen att stiga fram, och uppmanade mamman att träda fram och vittna genom att erbjuda vittnesskydd för alla inblandade.⁸³

Samma dag rapporterades att motstridiga rapporter från olika poliser som befann sig på platsen när den 9-åriga pojken sköts väckt ytterligare misstankar om att polisen försökte mörklägga händelsen.⁸⁴

Samma dag rapporterades även att händelsen väckt ett offentligt ramaskri vilket fått den nationella polischefen, Sant Sarutanond, att distansera sig från inrikesministeriets svartlistningsprogram.

I ett uttalande sa han att inrikesministeriets listor var dåligt sammanställda och kan ha drabbat oskyldiga. TN rapporterade att kritiker såg det oväntade uttalandet som en undanmanöver för att föra bort den stora uppmärksamheten kring incidenten med den 9-åriga pojken.

⁸¹ The Nation 23 februari 2003 ”WAR ON DRUGS: UN will examine killings”

⁸² The Nation 25 februari 2003 ”Parents 'used 9-year-old son as a shield'”

⁸³ The Nation 26 februari 2003 ”DRUG CRACKDOWN: 'Police shot my son, not guards'”

⁸⁴ The Nation 26 februari 2003 ”Stories over boy's death clash”

I samma artikel rapporteras även att FN:s kommission för mänskliga rättigheter brutit sin tystnad angående drogkriget. Asma Jahangir, kommissionens specialrapportör för utomrättsliga avrättningar, hade officiellt uttryckt ”djup oro” över de höga antalet dödsfall i samband med Thailands kraftåtgärder mot droghandeln.⁸⁵

Hon manade enligt artikeln den Thailändska regeringen att ”följa nationella och internationella lagar”. TN rapporterades att Kommissionen skulle ta upp drogkriget i Thailand på sitt kommande årliga möte.⁸⁶

Den 27de februari rapporterades att Inrikesministeriet efter kritiken om felaktiga svartlistor beordrat departementet för tillsyn över narkotika (NCB) att kontrollera listorna. I samma artikel sägs att 27 klagomål över namn som felaktigt inkluderats på svartlistor inkommit till den thailändska kommissionen för mänskliga rättigheter. NCB's generalsekreterare bekräftade enligt artikeln att felaktiga namn kunde ha inkluderats i svartlistorna eftersom de inte hade dubbelkollats.

Även uttalanden av vice premiärminister Chavalit Yongchaiyudh och inrikesministern Wan Noor rapporterades.

Chavalit uttalade sig om hur viktigt det är att drogkriget får fortsatt folkligt stöd. Han sa att endast 16 av de över 1000 dödsfallen varit orsakade av poliser som agerat i självförvar, och att de andra dödsfallen sedan 1a februari endast var en liten ökning av normalfallet droghandelsrelaterade dödsfall som polisen inte kunde hållas ansvarig för.

Wan Noor uppmanade misstänkta på listorna som av rädsla för att bli tystade av sina ligor inte lämnat över sig till polisen att göra det, han försäkrade att de skulle få polisskydd.⁸⁷

Samma dag rapporterades att Thaksin kritiserat medias rapportering av Asma Jahangirs uttalande (special rapportören vid FN:s kommission för mänskliga rättigheter).

”FN organet fördömde oss inte, organisationen uttryckte bara oro”, sa han enligt TN.

Enligt artikeln sa han att han var beredd att klargöra samtliga av regeringens anti-drog operationer om en internationell organisation krävde det.

”Men borde vi verkligen vara oroliga över det här? Om de [knarklangare] har sålt droger till över 700, 000 unga personer i det här landet, måste det finnas ganska många knarklangare. Det [mord] är inte ett ovanligt öde för ondskefulla (”wicked”) personer. Allmänheten borde inte oro sig över deras död”, sa han enligt TN.

När han fått frågan om att 900 offer enligt påståenden blivit tystade av knarkligorna svarade han enligt TN *”Vad kan jag göra åt det?”*

I samma artikel rapporterades att vice premiärministern, Chavalit Yongchaiyudh, sagt att Thailands mänskliga rättigheter standard var avsevärt bättre än i många andra länder.

”När vi startade vårt drogkrig angav över 200,000 personer sig själva. Sedan dess har 40,000 langare och 3,000 övriga arresterats. Polis har dödat endast 16 personer. Proportionerna är väldigt små. Jag vill att FN tjänstemän ska förstå att dödandet av knarkligemedlemmar och personer i deras kretsar är skilda från utomrättsliga avrättningar”, rapporterades han ha sagt.⁸⁸

⁸⁵ The Nation 26 februari 2003 ”WAR ON DRUGS: Police chief: govt blacklist flawed”

⁸⁶ The Nation 26 februari 2003 ”WAR ON DRUGS: Police chief: govt blacklist flawed”

⁸⁷ The Nation 26 februari 2003 ”WAR ON DRUGS: Blacklists under review”

⁸⁸ The Nation 28 februari 2003 ”PM says UN body's comments distorted”

Den 28de februari rapporterades att en grupp senatorer kritiserade regeringens drogkrig i en debatt med regeringsministrar. Senatoren sa enligt TN att polisiärt övervåld drabbade oskyldiga, och att hanterandet av kampanjen lett till en våg av dödande.

En senator hade sagt att drogkriget var allvarligt bristfälligt, och att många drogmissstänkta dött under misstänksamma förhållanden. Förhållanden som inte kunnat redas ut eftersom polisen vägrat kriminaltekniska experter att göra undersökningar.

Ministrarna svarade enligt artikeln med att säga att dödssiffrorna var uppblåsta av media och att regeringen bara svarade för 0,03 procent av dödsfallen sedan 1a februari. Inrikesministern yttrade förtroende för drogkriget:

” Den första månaden kommer vi se krafttag mot gatulangare, den andra månaden kommer polisen ge sig på knarklangare i mellanleden, och sista månaden kommer kampanjen fokuseras på knarkbosarna ”, sa han enligt TN.

8.3.2 Mars och april

Den 1a mars rapporterades att Thaksin som svar på kritik mot det aggressiva drogkriget tillsatt två kommittéer som skulle utjämna jurisdiktionen av poliser och andra anti-drogutövare under kampanjen.

”Jag räknar med att dessa två kommittéer kommer att försäkra rättsäkerheten och rättvisa i anti-drog kampanjen” sa han enligt TN

Thaksin manade offer för anti-drog kampanjen att anmäla sina klagomål till den ena av kommittéerna.

Hans kommentar angående att dödssiffran nu stigit till över 1,000 var :

”Ni måste förstå droghandelns onda natur, smålangare mördas om de försöker sluta eller ge information till polisen”... ”Regeringens strategi är att röka ut smålangarna, vilka kommer att bli tillintetgjorda av de sina. Jag förstår inte varför vissa personer är så bekymrade över dem [knarklangarna] och struntar i att bry sig om framtiden för en miljon barn som luras till att bli drogmissbrukare”⁸⁹

Den 5:e mars rapporterade TN att flera prominenta domare, jurister, och akademiker i protest mot regeringens drogkrig samlats och hållit tal på Thammasat universitetet i Bangkok.

De uttryckte allvarlig oro för befolkningens säkerhet och Thailands rättssamhälle och uppmanade lokala akademiker att protestera mot regeringen.⁹⁰ Samma dag rapporterades att Thaksin uttryckt belåtenhet över drogkrigets resultat.⁹¹

Den 6e mars återgav TN ett öppet protestbrev som överlämnats till Thaksins administration, undertecknat av flera av Thailands mest framstående juridikprofessorer, domare och jurister. I brevet förklarades bland annat att undertecknarna var för en kampanj för eliminering av de illegala drogerna i Thailand, men att de motsatte sig den våldsamma kampanj som regeringen förde, vilken de ansåg hota landets kort- och långsiktiga rättssäkerhet.⁹²

⁸⁹ The Nation 28 februari 2003 ” SPECIAL DEBATE: It's a licence to kill, senators say”

⁹⁰ The Nation 5 mars 2003 ” Drug war creating a 'barbaric' state”

⁹¹ The Nation 5 mars 2003 ”PM 'pleased' with results of drug war”

⁹² The Nation 6 mars 2003 ” Message sent to PM Thaksin: It's time to stop the killings”

Den 9de mars rapporterades TN att polisens egna kriminaltekniska undersökning i fallet med dödsskjutningen av den 9-åriga pojken visade att ingen av de tre poliserna varit skyldiga. Enligt kriminalteknikerna kom inte de dödande kulorna från någon av polisernas pistoler. Direktören för det centrala kriminaltekniska institutet var i ett uttalande ur samma artikel skeptisk mot resultaten. Hon sa att poliserna kan ha lämnat in andra vapen än dem de sköt med. Hon sa enligt TN att fiffel med bevismaterial länge varit ett problem inom kriminaltekniken i Thailand.⁹³

Den 27de april rapporterade TN att Thaksin förklarat Thailand ”ett drogfritt område”, och att han planerade att deklarerar vinst i kriget mot drogerna i december, som en del av firandet av kungens födelsedag. Thaksin sa att alla mål i 90-dagars kampanjen var mötta.

Enligt regeringens siffror rapporterade TN att man hade slagit ut 80 procent av alla mellanhandslangare och smålangare, fryst 2 miljarder bath (ca 40 miljoner kronor) av knarklangares tillgångar. 30,000 misstänkta varav 480 statstjänstemän hade arresterats, och ca 27,000 personer som funnits på svartlistorna hade anmält hos myndigheterna och lovat att bättra sig. 100,000 rapporterades ha blivit rehabiliterade.⁹⁴

Den 8de Maj rapporterade TN att siffran på dödsfall under drogkampanjen enligt polisen var 2,274 personer, varav endast 35 enligt Thaksin ansågs vara utomrättsliga avrättningar.⁹⁵

---

⁹³ The Nation 9 mars 2003 ”Police look after their own – aunt”

⁹⁴ The Nation 27 april 2003 ”PM to declare drug victory”

⁹⁵ The Nation 9 Maj ”WAR ON DRUGS: final death toll”

9. Analys

Till att börja med anser jag att The Nations rapportering av drogkriget i stort stämmer väl överens med beskrivningarna i de efterforskningar jag använt mig av.

Jag tycker att det enligt vad The Nation rapporterat finns tillräcklig grund för att skapa sig en väldigt kritisk inställning till regeringens anti-drog kampanj.

Som beskrivet ovan, så tillhörde de engelskspråkiga tidningarna i Thailand, under tiden för drogkriget, också några av få som rapporterade kritiskt mot regeringen.

Jag anser ändå att det är svårare för läsaren att bilda sig en uppfattning om vad som egentligen hände under drogkriget, än vad gäller för de efterforskningar jag undersökt. Kritiken i efterforskningarna var i högre utsträckning baserade på vittnesuppgifter, vilket nyhetsrapporteringarna ofta saknade. Undantaget var incidenten då den 9-åriga pojken sköts ihjäl, då förekom vissa vittnesuppgifter, men det var också den enda gången under den 3 månader långa kampanjen som en tillstymmelse till folklig protest kunde iakttas.

Den kritik mot regeringen som The Nation rapporterade grundades i huvudsak grundad på regeringskritikers misstankar om vad som egentligen hände. Som motpol till detta tycker jag dock det är det viktigt att konstatera att regeringen verkar ha eliminerat tillgången till bevis som kunde bekräfta dessa misstankar. Upphörandet av oberoende kriminaltekniska obduktioner, och avlägsnandet av kulor från offer till exempel.

Den ständiga bristen på bevis för att regeringen skulle vara direkt ansvarig för vågen av mord, gör att kritikernas argument i debatten försvagas. De sitter på bevisbördan.

Ord står mot ord, och jag tror att kärnan i att förklara uteblivna protester baserat på thailands engelskspråkiga medias rapportering ligger just där.

Jag tycker att min utredning visar på att Thaksin och hans regering visste hur man genom att göra rätt sorts uttalanden, hålla media i schack, och mörklägga bevis kunde behålla folkets stöd på sin sida.

Regeringen hade flera fördelar jämt emot kritikerna, dels i att deras uttalanden var konsekventa, och gav intryck av att vara baserade på fakta.

Och framförallt eftersom droghandeln och det höga drogmissbruket av metamfetamin uppfattades, vilket jag beskrev i början av uppsatsen, som ett mycket stort problem i Thailand.

Regeringen hade högt folkligt stöd redan i början av kampanjen och behövde följaktligen bara behålla folkets förtroende under kampanjen, vilket den uppenbarligen lyckades med.

Mordsiffrorna som mot senare hälften av februari började stiga i taket hanterade regeringen med att avbryta dödsräkningen och istället tona ner siffrorna. Kritik besvarades ofta inte alls, istället gjorde regeringen positiva uttalanden om att drogkriget gick som planerat, vilket jag visat med flera exempel ovan.

Om kritik besvarades var det oftast med hån och uppmaningar på att ändra på nyhetsinnehållet, vilket nyhetsrapporteringen jag redovisat också visar flera exempel på.

Mot mitt antagande om att staten lyckats få folkets stöd, kan man argumentera för att en stor del av befolkningen borde ha insett att något med regeringens kampanj inte stod rätt till. Ett argument för detta antagande är beskrivningen av den nära kopplingen mellan lönnmördare och polis i Thailand. Den kopplingen kan tyckas vara allmän kunskap bland befolkningen. Ett annat argument som, jag redogjort för vid två tillfällen, antyder att folket kan ha varit emot kampanjen men inte protesterat. Amnesty International antydde att det bland folket rådde ett klimat av rädsla för myndigheterna, och enligt Pasuk & Baker påminde drogkriget om forna militärdiktaturer. Det förklarar dock inte hur Thaksin vann sitt andra val med en ännu större jordskredsseger än sin första.

10. Slutsats

Jag blev förvånad över hur väl den engelskspråkiga pressens rapportering stämde överens med de efterforskade redogörelser av drogkriget jag använt mig av. Jag misstänker att det i de thaispråkiga tidningarna inte rapporterats lika fullständigt och kritiskt.

Att jag inte kunnat utreda de thaispråkiga tidningarnas rapportering under drogkriget innebär att resultaten av min utredning i den här uppsatsen inte kan användas för att ge en generell bild av hur pressen i Thailand rapporterade under drogkriget. Detta utgör naturligtvis en svaghet.

Duncan MacCargo´s beskrivning av att få thailändare läsa dagstidningar får mig också att grundligt vilja utreda vad som rapporterades i den statskontrollerade elektroniska median under drogkriget.

Även om jag inte har haft möjlighet att utreda varken thaispråkig press, eller elektronisk media, så tycker jag att jag har fått fram några viktiga slutsatser gällande folkets uteblivna protester genom att granska den engelskspråkiga median och jämföra den med efterforskningar av drogkriget.

Drogkriget hade folkets stöd från början, och regeringen lyckades genom sina konsekventa uttalanden, ignorans för och avfärdande av kritik, samt mörkläggning av bevis, behålla detta stöd kampanjen igenom.

11. Källförteckning

Böcker

McCargo, Duncan "Politics and the press in Thailand" Routledge 2000

Pasuk Phonpaichit & Chris Baker "Thaksin: The business of politics in Thailand" NIAS 2004

Handley, Paul "The king never smiles" Yale University Press 2006

Uppsatser

Phongpaichit, Pasuk (2003), "Drug policy in Thailand" uppsats presenterad på "The 2003 Lisbon International Symposium on Global Drug Policy" 23-25 Oktober 2003

Dabhoiwala, Meryam, "A chronology of Thailand's 'war on drugs'". Article2.org 2005

<http://www.article2.org/mainfile.php/0203/84/> besökt 15 maj 2007

Människorättsorganisationers rapporter

Human Rights Watch "Thailand – Not Enough Graves" 2004

Amnesty International "Thailand – Grave Developments nov 2003

The Beckley Foundation "Long Trip Down the Mountain: Social and Economic Effects of Illegal Drugs in Thailand - Nov 2003"

<http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~ldaniel/> Besökt 15 Maj

Hemsidor

www.CNN.com

www.The nation.com

www.Bangkokpost.com

www.nationalecyklopedin.com

www.wikipedia